

ਜੇ. ਐਸ. ਨਾਰੰਗ ਅਤੇ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2002 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12304

8 ਨਵੰਬਰ, 2005

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950-ਕਲਾਮ 226-ਪੰਜਾਬ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ (ਕਲਾਸ-2) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1973-ਆਰ.ਐਲ. 12-ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ 2 ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 2 ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ-ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ-ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ- ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਦਿਆਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਰਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ- ਯੋਗਤਾ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਰਤ- ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਛੋਟ/ਛੁਟ- ਕੀ ਮੰਤਰੀ ਵਿੱਲ/ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ- ਰੱਖੀ ਗਈ, ਹਾਂ- ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ- ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ-ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਰੇਤ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ।

ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪੱਖ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਦਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਅਫਸਰ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਫਾਈਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਮਿਤੀ 4 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿੱਥੇ ਸੀ? 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲ 4

ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਫਾਈਲ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 45)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲੁਕਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਆਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਬੰਧਤ ਕੁਆਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੰ: ੪੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ

ਮੁੱਖੀਆਂ ਅਸੀਂ ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਲੋਕੇਸ਼ਨ ਆਫ ਬਿਜ਼ਨਸ ਰੂਲਜ਼ 1994 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਭਾਗ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਹੋਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ "ਕੌਂਸਲ" ਜਾਂ "ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

(ਪੰ: ੪੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ “ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ” ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਮੰਤਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ? ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਸਥਿਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੰ: 8੮)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਨਡੀ ਕਾਲੜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਏ.ਕੇ.ਚੋਪੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡੀ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਬੀ.ਐਸ. ਚਾਹਲ, ਸਹਾਇਕ. ਰਾਜ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ
ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ।

ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੰਜੀਵ ਤਮਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਪਟਵਾਲੀਆ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਐਸ.ਨਾਰੰਗ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਫੈਸਲਾ 2002 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 12304, 12360 ਅਤੇ 12604 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਤੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ, ਤੱਥ 2002 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 12304 ਤੋਂ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1974 ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ 16 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਜਿਸਨੂੰ “BD ਅਤੇ PO” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀ (ਉਸਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਕੂਹਣੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਹੈ) ਨੇ ਸਹੀ ਚੈਨਲ ਰਾਹੀਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇੰਟਰਵਿਊ 6 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ 8 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਤੱਕ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 31 ਮਈ, 2001 ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪਾਈ ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਕੇਸਰ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ (ਕਲਾਸ-2) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1974 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਨਿਯਮ")।

(3) ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੂਰਪੁਰ ਬੇਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਉਸ ਦੀ ਬਦਲੀ ਬੰਗਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੁਧਿਆਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦਰਅਸਲ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਰਵਸ੍ਰੀ, ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਦੋ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜੋ ਕਿ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀਜ਼ ਨੰਬਰ 15755 ਅਤੇ 15773 ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, - 2 ਅਗਸਤ, 2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਅਨੁਸੂਚੀ P3, P4 ਅਤੇ P5 ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ. ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਕੋਟ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ:-

12 (i) : ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਜੇਕਰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ:

ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ;

(a) ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਿਤਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਆਦ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ:

(b) ਤਬਾਦਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਾਬਰ ਜਾਂ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਆਦ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ

(c) ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਿਤਾਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। .

(2) ਜੇਕਰ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਚਾਰ-ਵਿਹਾਰ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ; ਅਤੇ

(b) ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-

- (i) ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਓ; ਜਾਂ
- (ii) ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ।
- (3) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ:-
- (a) ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਆਚਰਣ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੈ-
- (i) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ
- (ii) ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ
- (iii) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ
- (b) ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ-
- (i) ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਡਿਸਪੈਂਸ, 3, y ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜੋ, ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪਰਮਿਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ; ਜਾਂ
- (ii) ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(5) ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ 31 ਮਈ 2003 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਦੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਵਜੋਂ ਅਪੰਗ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪਹੁੰਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ

ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(7) 8 ਅਗਸਤ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਟੇਅ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ 2002 ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੰਬਰ 28221 ਰਾਹੀਂ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਲਝਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

(8) ਰਾਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨਕਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਨਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੈ ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਤਤਕਾਲੀ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜੰਗਲਾਤ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ (ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ) ਨਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਹੈ ਸਗੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹਨ। ਹੁਣ 12 ਦਸੰਬਰ 2002 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਸਮੇਤ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਿਓ।

ਰਜਿਸਟਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਪੇਜ ਮਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ।

(Sd.)।

(ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ),

ਜੱਜ।

(Sd.)।

(VINEY MITTAL),

Judge”.

10th December, 2002.

(9) ਸਬਸੇਕ ਸਬਸ ਮੈਂ ਬਰਾਬਰ,? ਦਸੰਬਰ, 2002 ਤੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ 31th3 ਕੋਰਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਕਾਰ

ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਹ ਸਕਿਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਰਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੇ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ 13 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਦਲੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ/3, ਪੀ/4 ਅਤੇ ਪੀ/5 ਮਿਤੀ 22 ਅਗਸਤ, 2002 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਭਰਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. /3, P/4 ਅਤੇ P/5 ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ।

ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਬਿਆਨ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(Sd.)।

(ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ)

ਜੱਜ

13th December, 2002.

(Sd.) .

(ਵਿਨੋ ਮਿੱਤਲ)

ਜੱਜ”।

(10) ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ; ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਡੀ.ਬੀ. ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। - 3 ਫਰਵਰੀ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 2003 ਦੇ ਸੀ.ਐੱਮ. ਨੰ. 25131 , — ਜਿਸ ਵਿਚ 6 ਨਵੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਕਲਪਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 2004 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੀਵ ਟੂ ਅਪੀਲ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 5785 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ , — 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ:

“ਅੰਤਿਮ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ। ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਵਾਲ 'ਕਿ ਕੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ

ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ।

(11) ਰਾਹੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ/ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਬੀ.ਐੱਡ ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਸਨ, ਅੱਗੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਚੋਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(12) ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਗਹੀਣ ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਬੈਕਲਾਗ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਭਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਜਲਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਸੀ। ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ/ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ .

ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਟਿੰਗ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ. ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦੇ ਹੱਥ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਭਿਯੋਗਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

"ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ:

21. ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ

ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(14) ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੰਗ ਕੋਟੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਡੀਪੀਸੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ:

1. ਚਰੀਮਨ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ।
2. ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ,
ਦਿਹਾਤੀ ਵਿਭਾਗ
ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ।
3. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰ, ਰੋਪੜ।
4. ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡਿਪਟੀ
ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਡਾ.

(15) ਡੀਪੀਸੀ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਪਦੰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ	:	80
(1) ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅੰਕ	:	50
(a) ਪਹਿਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ	:	50
(ਬੀ) ਦੂਜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ	:	80
(c) ਤੀਜਾ ਭਾਗ	:	84
(2) ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਅੰਕ	:	20
(3) ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਅੰਕ:	:	10"

(16) ਉਪਰੋਕਤ, ਮਾਪਦੰਡ,] ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ, ਆਗਾ ਅਪਾਹਜ ਕੋਟਾ, ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਕਲ ਦੇ ਨਾਲ, 2001 ਦੇ CWP's ਨੰਬਰ 15755 ਅਤੇ 15773 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ P6 ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵ ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈਂਦਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 2, 9, 10, 11, 12 ਅਤੇ 13 ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦਾ ਇੱਕ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

- "2. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਰੀਣ ਅਤੇ ਬੋਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਵਿਭਾਗ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਸਨ। ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ। ਇਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਡਾ. ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ,

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ, ਰੋਪੜ ਸਨ। , ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਮਹਿਤਾ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ।

“XXX

XXX

XXX

- "9. ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ (ਕਲਾਸ-2) ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1974 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। , ਜਿਸ ਕੋਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। (ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨ)। ਇਹ ਨਿਯਮ 1974 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਿਰਫ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ। ਇੱਥੇ 10 ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਸੀ ਪਰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਬਲਾਕ.
10. ਕਿ ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਹਨ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸੀ। ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਦੰਡ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸੰਖਿਆ	:	80
(1) ਯੋਗਤਾ ਲਈ ਨੰਬਰ	:	50
(a) ਪਹਿਲੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ	:	50
(ਬੀ) ਦੂਜੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ	:	
(c) ਤੀਜਾ ਭਾਗ	:	84
(2) ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਨੰਬਰ	:	20
(3) ਅਨੁਭਵ ਲਈ ਨੰਬਰ	:	10

ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

11. ਕਿ ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7314 ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਸਨ:-

- (1) ਸ਼੍ਰੀ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ: ਬੀ.ਏ.ਬੀ.ਐੱਡ., ਐਮ.ਏ. ਹਿਸਟਰੀ
- (2) ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ: ਬੀ.ਏ.ਐਮ.ਏ. ਇਕਨਾਮਿਕਸ, ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ
- (3) ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ : ਬੀ.ਏ

ਉਪਰੋਕਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਚੋਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ। ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ।

12. ਕਿ ਇਹ ਪੈਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ:-

ਚੇਅਰਮੈਨ: ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਵੈਂਕਟਰਤਨਮ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਮੈਂਬਰ: ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ, ਰੋਪੜ

ਮੈਂਬਰ: ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਿਰਨ ਧਵਨ, ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਮੈਂਬਰ: ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੰਚਾਇਤੀ ਰਾਜ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

13. ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਚੋਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਡਿਊਟੀਆਂ। *ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੈਰਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ। "*

(17) ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀ, - ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 15 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੁਆਰਾ 16 ਸਤੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ "ਅਪੰਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995", ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਬੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਓ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਈਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੰਗਲਾਤ ਨੋਟਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੋਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ 1995 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਅਸਾਮੀ ਬਹਿਰੇ ਅਤੇ ਗੁੰਗੇ ਵਰਗ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹੀ ਅਸਾਮੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਗਰੀਣ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(18) ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਹਲਫਨਾਮਾ 03 ਅਕਤੂਬਰ, 2002। ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੋਰ ਵੇਰਵਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅੰਗਰੀਣ ਕੋਟੇ ਦੇ ਬੈਕਲਾਗ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮਾਬੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਭਰਨ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡੀਲਿੰਗ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਆਰਡੀਈਆਈ ਬ੍ਰਾਂਚ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੰਡਰ ਸੈਕਟਰੀ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੂਰ ਸੀ, ਫਾਈਲ / ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਕਮ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 4 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸੀ. ਡੀਪੀਸੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨੋਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਰਸਮੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ 2001 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 15755 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸੋਪਦੇ ਹੋਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਛਾਣਬੀਣ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਲੈਣਾ ਬੁਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਾਹਜ ਕੋਟੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਪੰਗਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਅਤੇ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਬਦਲ ਨੀਤੀ ਸਬੰਧੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਨਵੀਨਤਮ ਨਿਰਦੇਸ਼

ਮਿਤੀ 2 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ "C" ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜੰਗਲਾਤ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਕੋਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡੀਪੀਸੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਦਲੀਲ ਖਾਤਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(19) ਸ੍ਰੀ ਚੌ.ਆਈ.ਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਜੰਗਲਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਜੰਗਲਾਤ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾ ਕਾਊਂਟਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਫਤਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇ ਨਿਯਮ ਭਾਵ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਛੋਟ। ਮਾਮਲਾ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿੱਲ ਸਿਰਫ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ (ਕੈਬਿਨੇਟ) ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਈਪਾਸ ਕਰਕੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਈਲ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੀਪੀਸੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਤਰੀਕ ਲੈਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਤਭੇਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

- “1. ਨਕਲ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਫਤਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਭਾਵ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਛੋਟ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਤਰੀਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਰ.ਡੀ.ਈ.ਆਈ. ਸ਼ਾਖਾ/ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਹੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਕੇਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ (ਡੀਆਰਡੀਪੀ) ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ। (ਕੈਬਨਿਟ)। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸੀ। ਪਰ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ (ਡੀਆਰਡੀਪੀ) ਨੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤਤਕਾਲੀ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਈਲ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੋਦੀ ਸਮੇਤ ਤਿੰਨ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁੱਖ ਕੇਸ, ਜੋ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਲੈਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਇੱਠਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਤਭੇਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਛੋਟ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(20) ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿਚਲੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

"3. ਕਿ ਪੈਰਾ ਨੰ: 3 ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਓ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(21) ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ,
- 27 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਦੇ ਸਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ. ਚਾਹਲ, ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ, ਸ੍ਰੀ ਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ/ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਦਰਖਾਸਤ ਲੈਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਫਾਈਲਾਂ ਸਮੇਤ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨੋਟ ਸੀ ਅਤੇ 2 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਤੱਕ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੋਟਿੰਗ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੀ ਫਾਈਲ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੋਟਿੰਗ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨੋਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਕੱਤਰੇਤ/ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਈਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਤੋਂ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੱਕ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਆਏ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ 24 ਅਗਸਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।, 2005, ਇਸ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਦੇ ਹੋਰ ਫਾਈਲਾਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਸੰਬਰ, 2000 ਤੋਂ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਜ ਹੈ। 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ ਅਨੁਸਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਤਕਾਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਵੈਂਕਟਰਤਨਮ ਨੂੰ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 28 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਕੋਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸਤੰਬਰ, 2005।

(22) ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਜੀਵ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 1 ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਿੱਖੋ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਪਣਾ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਗਹੀਣ ਵਰਗ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਪੀਸੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੀ ਮੰਤਰੀ, ਸਰਕਾਰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਹੈ? ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 1992 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ

ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮਾਂ ਭਾਵ ਨਿਯਮ 21 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਕੌਂਸਲ" ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ "ਕੌਂਸਲ" ਜਾਂ "ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ"

XX XXX XXX XXX

6. ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(23) ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ, 1994 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇਕ ਜਾਂ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਭਾਗ ਇਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਵਰਨਰ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅੰਗਰੀਣ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਵਿੱਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2 4) ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ. ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੰਗਲਾਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਤੈਅਸ਼ੁਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ

ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਸਰਲ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਦਾ ਰੂਪ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

- (i) ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਲਾਈ ਢੀਗਰਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ (1)
- (ii) ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2)
- (iii) ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੋਪੀ ਕਿਸ਼ੋਰ ਪ੍ਰਸਾਦ (3)
- (iv) ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (4)
- (v) ਜਗਦੀਸ਼ ਮਿੱਤਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (5) ਅਤੇ
- (vi) ਚੰਦਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਾਹੀ ਬਨਾਮ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)

(1)	ਏਆਈਆਰ 1958	ਐਸਸੀ	36
(2)	ਏਆਈਆਰ 1963	ਐਸਸੀ	531
(3)	ਏਆਈਆਰ 1960	ਐਸਸੀ	689
(4)	ਏਆਈਆਰ 1961	ਐਸਸੀ	177
(5)	ਏਆਈਆਰ 1964	ਐਸਸੀ	449
(6)	2000 (2) RSJ 741		

ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੌਰਾਨ. ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਖੋਜ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ,

(25) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਮਨਮਾਨੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਸਲ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੈੱਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖ ਚੋਣ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੋਣਹਾਰ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਰਟੀਕੂਲਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਚਾਨਕ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰਾਏ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਵੈਸਟਸ, - ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਤਤਕਾਲੀ ਡਿਪਟੀ ਸੈਕਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ "ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ"। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ 'ਸਰਕਾਰ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(26) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਭ ਲਏ ਹਨ। ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਤਰੀਕ ਵੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਇਹ ਕੇਸ ਤਤਕਾਲੀ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਅੰਗਹੀਣ ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਓ.ਪੀ. ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦਾ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੰਬਲ ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 21 ਦੀ ਪ੍ਰੋਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਵਿੱਲ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਸੱਤਾ, ਜੇਕਰ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਗਈ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਨੋਟਿੰਗ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਹੱਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਰਲ ਵਿੱਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਗਲਤੀ ਜਾਣੇ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਕੇ/ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦਾ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਹਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਕਾਤ

ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਪੱਤਰ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਟਿਕਾਉ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਮੁੜ: ਪਰਮੋਦ ਲਹੂਦਾਸ ਮੋਸ਼ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, (7) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪਤਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਨਿਯਮਤ ਨਿਯੁਕਤੀ/ਚੋਣ ਲਈ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(27) ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਿਜਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲਾ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਚੋਣ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੰਤਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟ/ਆਰਡਰ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਲਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਨ ਲਈ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੁਚੇਤ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀਪੂਰਵਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਗਲਤੀ ਦਾ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ।

(28) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ ਨੇ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਸਲਾਹ ਸਿੱਖੀ

ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟਿੰਗ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਥਿਤ ਨੋਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਢਿੱਲ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੈਧ ਆਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿਸ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। "ਸਮੇਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ" ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਹੇਤਿਆਂ ਲਈ ਗੱਦੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ।

(29) ਲਰਨ ਲਰਨਡ 1 ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ/ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਢਿੱਲ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ, ਜੇਕਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ (7) (1996) 10 S.C.C. 749

ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ' ਪ੍ਰਵੀਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ' ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, (8) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਅਫਸਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਪੀ.ਓ. ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਭਰਤੀ ਪੰਜਾਬ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ 26 ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਐਡਹਾਕ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 9 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਤੱਕ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ੁਧਤਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ 28 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 44 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 4500 ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 130 ਉਮੀਦਵਾਰ ਸਫਲ ਮੰਨੇ ਗਏ, ਜੋ ਵੀਵਾ-ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜਾ ਐਲਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵੀਵਾ-ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਰੇਕ ਪੇਪਰ ਵਿੱਚ 33% ਅਤੇ ਕੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ 45% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ

ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਮਾਮਲਾ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋਹਰੀ ਲੋੜ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵੀਵਾ-ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਰਤ ਪਾ ਕੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਅੰਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟੈਸਟ. ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਭਗ 4500 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪੀਪੀਐਸਸੀ ਨੇ ਵੀਵਾ-ਵੋਸ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਐਲੀਮੀਨੇਸ਼ਨ ਟੈਸਟ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 44 ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ 130 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀਵਾ-ਵੋਸ/ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ/ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਅਤੇ 12 ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"10. ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸਥਿਤੀ, ਲੀਲਾ ਧਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ. ਲੀਲਾ ਧਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸਸੀ 1777 : 1981 ਲੈਬਾ IC 1515, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। 'ਚਿਨੱਪਾ ਰੈਡੀ, ਜੇ. ਨੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਭਰਤੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਪੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮੁਢਲੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ

ਅਕਾਦਮਿਕ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੰਟਰਵਿਊ ਟੈਸਟ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।" ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਪੰਚਾਇਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਬਲਾਕ ਵਿਕਾਸ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਡੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਪਰਿਪੱਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਭਰਤੀ ਸਿਰਫ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਬੰਧਤ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਖੁਦ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਵੀਵਾ ਵੇਸ ਟੈਸਟ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ ਵੀਵਾ ਵੇਸ ਟੈਸਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2001 ਦਾ 19646, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਾਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਕੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚੋਣ/ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲਾਤ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(35) ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਾਂਗੇ।

(36) ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਵੀ। ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਲੂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਛੋਟ/ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

(37) ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਓ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਨੋਟ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਫੋਰੈਂਸਿਟਿਡ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(38) ਬੇਲੋਕ, ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਟੀਨਸਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਸਨ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਦੰਡ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਚੋਣ ਅਪੰਗ ਕੋਟੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੋਸਟ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ

ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੋ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੁਆਇਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 2001 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15755 ਅਤੇ 15773 ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨਮਾਨੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਢਿੱਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। . ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ 2 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੰਟਰੋਲਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਲੜਨ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਪੀਰੀਅਡ 'ਤੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(39) ਅਸੀਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਪੱਖਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਬੈਂਚ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਏਏਜੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਮੇਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।

3 ਅਗਸਤ, 2005 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਪਟਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਦੁਪਹਿਰ 1.45 ਵਜੇ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਆਏ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ/ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ

ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ . ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤੈਅ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਭ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ 27 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 29 ਜੁਲਾਈ, 2005 ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਦਫਤਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ/ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਉਪਲਬਧ/ਟਰੇਸਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਪੰਜਾਬ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ।

24 ਅਗਸਤ, 2005 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ, ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਅੱਜ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇ। ”

ਅਸੀਂ 24 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਬੰਧਤ ਦਫਤਰ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੰਤਰੀ. ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਤੋਂ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਆਰਡਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਸਾਡੇ 3 ਅਗਸਤ, 2005 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਸਰੋੜਾ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਦਫਤਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ, ਰਿਕਾਰਡ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਫਾਈਲਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ 16 ਦਸੰਬਰ 2000 ਦਾ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 4 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਤੱਕ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ 2000 ਦਾ ਨੋਟ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ। ਹਾਜ਼ਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹੜੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਾਈਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿੰਗ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨੋਟਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਕੱਤਰੇਤ/ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਸੰਚਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਤੋਂ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੱਕ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਜੰਗਲਾਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ.

ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਫਾਈਲਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਡੁਪਲੀਕੇਟ ਸਿੱਖਿਅਤ ਏਏਜੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

31 ਅਗਸਤ, 2005 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ. ਸਰੋੜਾ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ/ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣਗੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(40) 31 ਅਗਸਤ, 2005 ਨੂੰ, ਦੋ ਫਾਈਲਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸੰਬਰ, 2000 ਤੋਂ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2001 ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨੋਟਿੰਗ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ/ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਵੈਂਕਟਰਤਨਮ, ਤਤਕਾਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(41) ਅਸੀਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿਸ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੱਟ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ,

ਜਿਸ ਨੂੰ “ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 18/3/99/4 RDE-IIF ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਪਾਹਜਤਾ (ਬਰਾਬਰ ਮੌਕੇ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ) ਐਕਟ, 1995 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1995 ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। 23 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਾਈਲ ਆਮ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 3 ਫਰਵਰੀ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀ.ਡੀ. ਅਤੇ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੀ.ਓ. ਇੰਟਰਵਿਊ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਲਈ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਜਿਸਨੂੰ "ਫਾਈਲ ਨੰਬਰ 1/4/99-1RDE-I" ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 14 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੋਟ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੋਸਟਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਅਤੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਖਤ ਦਬਾਅ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ, ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ “ASDP” ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਫਾਈਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੀ ਨੋਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਡੀ ਅਤੇ ਪੀਓ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੇਕਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ FCRDP ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

(42) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, £ ਫਾਈਲ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ ਪਰ ਇਹ 4 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੇ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਹ ਫਾਈਲ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 3 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਯੋਗ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮੱਤਭੇਦ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਈਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।

(43) ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਭਾਵ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇੰਟਰਵਿਊ 4 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।, 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ Annexure Pi ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 18 ਦਸੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਭਾਗ।

(44) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 16 ਦਸੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੋ।

(45) ਸਾਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਫਾਈਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨੋਟਿੰਗ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 1995 ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਈਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 4 ਜਨਵਰੀ 2001 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸਨਾਖਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੁਕਮ 16 ਦਸੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿੱਥੇ ਸੀ। 18 ਦਸੰਬਰ 2000 ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫਾਈਲ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੇਂਡੂ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਕੋਤਕ ਹੈ।

ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਨੋਟ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਾਈਲ 4 ਫਰਵਰੀ 2002 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ

ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਫਾਈਲ ਸੱਚ ਬੋਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(46) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿੰਨਾ ਘੱਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਿਸ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਹਿ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੇ ਸੁਆਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਸਬੰਧਤ ਕੁਆਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(47) ਫਾਈਲ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪਾਹਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਹੀ ਹਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨੂੰ ਤਰਕਪੂਰਨ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਈਲਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਕੇਤਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(48) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ- ਚਾਰਜ. ਅਸੀਂ ਬਿਜ਼ਨਸ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਲੋਕੇਸ਼ਨ ਆਫ ਬਿਜ਼ਨਸ ਰੂਲਜ਼ 1994 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਲਾਹ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਭਾਗ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਪਾਲ. ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਅਸਾਮੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਿਸਦਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ "ਕੌਂਸਲ" ਜਾਂ "ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੰਚਾਰਜ ਮੰਤਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 16 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਸੌਂਪਣ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦਰਅਸਲ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਤਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 10 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ "ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ" ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਨਵਾਂ ਮੰਤਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕੋਈ ਸਥਿਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(49) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 2 ਅਗਸਤ, 2002 ਦੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਪੀ 3 ਦੀ ਕਾਪੀ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਹੁਕਮ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਪ ਟੂ ਡੇਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸਾਰੇ ਪਰਿਣਾਮੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਜ਼ ਦੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਇੱਕ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਮਿਆਦ ਦੀ ਕਟੌਰਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਤੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

(50) ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਿਮਾਹੀ ਤੋਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅੱਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(51) ਫਾਈਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ